

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:36
מוצאי שב"ק.....7:08
שיעורים כסדרן
נ"ך.....מלכים א ט"ו
בבלי.....סנהדרין פ"א
ירושלמי.....חגיגה ט"ז
תוספתא.....יום טוב ב'
רמב"ם.....כלים א'

שעה 14, גליון 23 (691)

פרשת תצוה, שבת זכור, שעת תשפ"ה לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

א פרייליכן פורים

מיר דערנענטערן זיך שוין צום הייליגן און פרייליכן יום טוב פורים, ווען א איד איז זוכה אויסצונוצן דעם פורים ווי עס דארף צו זיין, ער טוט אלע מצוות פון פורים, און ער געמט אראפ אביסל צייט זיך אויסצורעדן זיין הארץ צום אייבערשטן, אים צו דערציילן אלע שוועריקייטן וואס ער גייט אריבער. סיי ברוחניות, ווי שווער עס איז אים בייצוקומען דעם שווערן יצר הרע וואס ברענגט אים. און סיי בגשמיות די צרות און שוועריקייטן וואס ער ליידט אין לעבן; דאן וועט ער זוכה זיין צו האבן א פרייליכן פורים און עס וועט אים זיין פרייליך א גאנץ יאר. עס וועט אים זיין גוט און פרייליך סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

ליינען די מגילה

די מצוה פון ליינען די מגילה איז גאר גרויס, יעדער איינער איז מחויב צו ליינען אדער הערן די מגילה, סיי מענער און סיי פרויען, און אויף די קינדער דארף מען מחנך זיין צו הערן די מגילה ליינען. לכתחילה דארף מען גיין אין שול צו הערן די מגילה ליינען, ווייל "ברוב עם הדרת מלך". און אויב קען מען נישט גיין אין שול, דארף מען ליינען די מגילה אינדער היים אדער וואו מען געפונט זיך.

ווען מען הערט די מעשה פון די מגילה, און מען טראכט אריין אין וואס דארט האט זיך אפגעשפילט, זעט מען ווי די אלע גרויסע נסים זענען געווען באהאלטן אין די טבע. דאס מיינט אז פון אויבן-אויף וואלט מען געקענט מיינען אז די אלע זאכן האט פשוט אזוי פאסירט, אז פונקט האט אחשוורוש זיך אויפגערעגט און געהרגט זיין קעניגן ושתי, אז פונקט האט מרדכי הצדיק זיך אונטערגעהערט און פארשטאנען אז

א גוט ווארט

דו דארפסט שפע, דו ווארטסט וואס דו קענסט זיך מקבל זיין עס זאל זיך אנהויבן די הצלחה?

שמחה איז די שליסל פאר הצלחה. דער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה חלק ב, סימן א): "מי שהוא שמח תמיד", ווער עס איז שטענדיג פרייליך, "על ידי זה הוא מצליח", איז שטענדיג מצליח.

ווי אזוי? און מיט וואס? מען דארף זיך פרייען אז מען איז א איד, מיט די מצוות וואס מען טוט. גיי א טענצל נאך שחרית אז דו האסט זוכה געווען אןצוטון די הייליגע טלית ותפילין, עס זאל דיר זיין חשוב דינע מצוות (נואש אויס דיין טלית, דיין טלית קטן, אפילו די קאר וואשט מען מזמן לזמן, איז וואס איז מיט די מצוות!?)

איינער די קומסט אהיים זיי זיך מיישב, מאך א שמייכל, טראכט ווי אזוי דו קענסט באהאלטן די ווייטאג, און נאר פרייליך מאכן אין שטוב.

(עצתו אמונה תרומה תשפ"ה)

א ווארט אויף די פרשה

ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני ה' ובצאתו ולא ימות. דאס גייט אויף ארויף אויף יעדן איד, אין יעדן דור. ווען א מענטש פאלט אונעק פונעם אייבערשטן, ער פילט נישט קיין שום חיות אין זיין לעבן. און די עצה דערצו איז, צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, יעדן טאג אונעק געבן עטליכע מינוט, און זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיטן אייבערשטן, און אזוי וועט מען שטענדיג געדענקען פונעם אייבערשטן.

דאס זאגט דער פסוק, ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני ה' ובצאתו ולא ימות, א מענטש דארף שטענדיג לאזן הערן זיין קול פארן אייבערשטן, אסאך רעדן צום אייבערשטן. און דאן, ולא ימות, וועט ער נישט שטארבן, דאס מיינט אז ער וועט נישט אונעק פאלן פונעם אייבערשטן קיינמאל. וואויל איז דעם וואס רעדט אסאך צום אייבערשטן, וועט ער האבן אלעס גוטס אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

עס געמט א שטיק צייט ווי לאנג דער מענטש הייבט אן שפירן ווי דער אייבערשטער הערט אים אויס, אזוי ווי ווען ער רעדט צו א חבר. דער הייליגער רבי האט דערציילט (שבת תרו"ו, סימן יב): "הנה נדמה לו תמיד שאין מסתכלין עליו כלל ואין שומעין לו כלל", ווען ער פלעגט רעדן צום אייבערשטן האט זיך אים שטענדיג געדאכט אז קיינער קוקט נישט אויף אים און מען הערט נישט אויס אויבן אין הימל וואס ער בעט, "יך אדרבא, נדמה לו שמרחיקין אותו מעבודתו יתברך בכל מיני הרחקות וכאלו אין רוצין בו כלל וכלל", פארקערט, ווי מער ער פלעגט רעדן צום אייבערשטן האט זיך אים אלץ מער געדאכט ווי מען דארף אים נישט, "כי היה רואה שחולפין ועוברין כמה וכמה ימים ושנים ועדין הוא רחוק מהשם יתברך ולא יכה עדין לשום התקרבות", ווייל ער האט געזען אז עס גייען אריבער אסאך יארן און ער האט נאך אלץ נישט זוכה געווען צו ווערן נאנט צום אייבערשטן. "על כן נדמה בעיניו שאין שומעין דבריו כלל, ואין מסתכלין עליו כלל, רק אדרבא, מרחיקין אותו בכל מיני הרחקות מעבודתו יתברך", דערפאר האט זיך אים געדאכט אז קיינער הערט אים נישט אויס, אדרבה עס האט אים אויסגעזען ווי מען שטופט אים אונעק פון די קדושה, "אף אף על פי כן היה מחזיק עצמו מאד, ולא הניח את מקומו", מיט דעם אלעם האט ער זיך זייער געשטארקט און נישט אויפגעהערט מיט זיין עבודת השם יתברך.

"וכמה פעמים היה שהיה נופל בדעתו מחמת זה שראה שהוא מתפלל ומעמיר ומפציר כל כך שיתקרב לעבודת השם יתברך ואין מסתכלין עליו כלל, ומחמת זה נפל לפעמים בדעתו ולא היה מדבר עוד כל כך בינו לבין קונו איזה ימים", אסאך מאל האט זיך געמאכט ביים רבין אז ער איז געווארן זייער צעבראכן, זעענדיג אז ער האט שוין אזוי סאך געדאוונט און געבעטן אבער עס דאכט זיך אים אז מען דארף אים נישט, און ער האט אויפגעהערט מאכן התבודדות, "אחר כך נזכר בעצמו והתפיש בעצמו על שהרהר אחר מדותיו יתברך, כי באמת בודאי השם יתברך חנון ורחום וכו', ובודאי הוא רוצה לקרבו וכו', וחזר ונתחזק בדעתו והתחיל שוב להעמיר ולדבר לפני השם יתברך כנ"ל", ביז ער האט זיך געכאפט וואס ער האט געטון און ער האט זיך זייער פארשעמט אז ער האט נאכגעלאזט פון די הייליגע עבודת השם, האט ער צוריק אנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן, "וכן היה כמה פעמים", אזוי איז געווען אסאך מאל, עיין שם.

זעט מען פון דעם אז מען דארף זיין זייער שטארק נישט אויפצוהערן געטן און דאווענען, אפילו ווען עס ווערט פארמאכט די געפילן, מען שפירט גארנישט און מען זעט גארנישט; אדרבה, מען זעט נאר פארקערט, מען זעט ווי מען בעט און מען בעט און עס רירט זיך גארנישט, דארף מען זיין א גרויסער עקשן נישט אפצולאזן די עבודת השם יתברך. אבער ביים סוף ווער עס האלט אן די עצה פון התבודדות איז זוכה אז ער באקומט א לויטערע מוח, ער הייבט אן לעבן מיט אמונה און אלע פחדים גייען אונעק פון אים, ער האט נישט מורא פון קיינעם נישט, נישט פון קיין דאקטער, דענטיסט, מלאכים און אפילו פונעם מלאך המוות, נאר פונעם אייבערשטן אליינס.

בעט ווייטער די הערליכע ווערטער: "רבונו של עולם, איך וויל רעדן צו דיר", זאג דאס איבער טויזנטער מאל ביז דו וועסט זוכה זיין אןצוהייבן שפירן דעם אייבערשטן.

(דאת התורה תצוה ג, עצתו אמונה נח תשפ"ה)

טייערע משלוח מנות

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת תצוה, ה' אדר, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

קומענדיגע וואף איז שוין די הייליגע יום טוב פורים, אוי ווי מיר ווארטן שוין אויף די הייליגע מגילה... חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה ג:): "עניניהם של עניים נשואות במקרא מגילה", די אויגן פון די ארעמעלייט קוקן און ווארטן אויף די צייט ווען מען גייט שוין ליינען די מגילה, זאגן צדיקים אז דאס מיינט מען נישט נאר די ארעמעלייט, דאס מיינט מען אונז, דאס מיינט מען מיר, וואס איך בין אזוי פארארעמט פון זיך ערליך און הייליג, דער יצר הרע ווארפט אראפ. מיר ווארטן אויף די מגילה צו זען ווי אפילו נאך יאוש, נאך אלע גזירות, איך מיט אביסל תפילה און מיט גיין מיט א צדיק אמת - גרייט זיך אלעס איבער און עס ווערט קלאר אז "אין שום יאוש בעולם כלל", נישטא קיין יאוש, עס איז נאך דא האפענונג.

אויף גייען מיר די וואף שבת מקיים זיין די מצוה פון מחיית עמלק, אויסמעקן עמלק. ווי אזוי מעקט מען אויס עמלק? דורך רעדן פון אמונה, דורך דערציילן אלעמען מעשיות פון תפילה, דורך רעדן אפאר דיבורים צום אייבערשטן און דורך גלייבן אז דער אייבערשטער איז דא, ער מאכט אלעס, ער טוט אלעס, ער העלפט מיר אייביג און ער וועט מיר ווייטער העלפן. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פרכות נח): אויפן פסוק (דבר הסיים א כט: טו): "לך ה' המלכה, זו מלחמת עמלק"; איז מוהר"א מסביר, אז דורך דעם וואס מיר רעדן פונעם אייבערשטן, מען שמועסט פונעם אייבערשטן, מען דערציילט פאר אלעמען אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און ער איז קעניג אויף די וועלט - מיט דעם אליין מעקט מען אויס עמלק וואס וויל אריינברענגען ספיקות אין די אמונה.

איך וויל דיר בעטן, געב נישט אויס קיין געלט פאר טייערע משלוח מנות, מאך נישט נאך יעדע צעדרייטע אמעריקאנער מנהג, עס איז בל תשחית און עס האט נישט קיין זין. עס שטייט קלאר אין די פוסקים אז מען זאל מרבה זיין אין מתנות לאביונים מער ווי משלוח מנות (רמב"ם פ"ב מהלכות מגילה, הלכה יז), מען מאכט פאר די עלטערן משלוח מנות, פאר די קינדערס מלמדים, פאר א נאנטער חבר וואס מען לערנט בחברותא און מען איז זיך מחזק אינאיינעם.

פון די יאר פורים וועל איך מער נישט זיצן בייטאג מיט אנשי שלומינו, היות די קהילה ווערט גרעסער דארף מען עס אנוועק שטעלן ריכטיג. מען וועט קומען געבן משלוח מנות, אבער נישט בלייבן זוכו. איך האף אז אנשי שלומינו וועלן פארשטיין און מיטארבעטן און טון וואס איז ריכטיג, ווייל מען דארף אנוועק שטעלן די מוסדות און די קהילה ריכטיג. מוצאי שבת וועט זיין א סעודה אין ישיבה, מען וועט זינגען און טאנצן, און אויך זונטאג נאכמיטאג וועט זיין א שושן פורים סעודה און א פארשטעלונג פאר די קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(צפחה אמונה הצוה תשפ"ה)

ספר המדות תפלה

נד. כשהמתפלל נופל לקטנות, זה סימן שלא יתבלבל, ויתקבל תפלתו. ווען א איד דאווענט און ער האלט זיך קליין פארין אייבערשטן, איז דאס א סימן אז ער וועט נישט ווערן צעמישט, און זיין תפלה וועט ווערן אנגענומען. נה. כשאין לך שלום עם העולם, אין נתקבל תפלתך. ווען דו האלסט זיך נישט בשלום מיט די וועלט, וועט דיין תפלה נישט ווערן אנגענומען.

בתוך און תרש ווילן הרגענען דעם קעניג, און אזוי ווייטער די גאנצע מעשה קוקט אויס ווי אלעס איז געשען בדרך הטבע.

ווען די מעשה האט זיך אבער געענדיגט, און מען האט צוזאמגעשטעלט די אלע פאסירונגען, האט מען קלאר געזען אז דער אייבערשטער האט דאס אלעס געפירט מיט א געוואלדיגן חשבון צו העלפן און צו ראטעווען די אידן. דאס איז גאר א שטארקע חזק פאר די שפעטערדיגע דורות, אז אפילו ווען עס קומט א צייט וואס מען זעט נישט דעם אייבערשטן, דער אייבערשטער האט זיך באהאלטן און עס קען אויסזען ווי ער האט אונז אינגאנצן פארלאזט און ער קוקט זיך נישט אום אויף דער וועלט. דארף מען אבער וויסן און געדענקען אז דער אייבערשטער איז שטענדיג דא מיט אונז, ער פירט יעדע זאך, און אפילו די זאכן וואס זענען אויס ווי עס פאסירט פשוט בדרך הטבע, ווערן אמת'דיג אויך געפירט מיט א געוואלדיגע השגחה פרטית, אלעס האט א פונקטליכן חשבון פארוואס דאס דארף אזוי צו זיין.

ווען מען הערט אויס די מגילה ליינען, דארף מען זיך פארשטעלן אזוי ווי די מעשה האט יעצט פאסירט מיט יעדן מענטש. ווייל ווען מען קוקט גוט זעט מען אז אויך היינט טוט דער אייבערשטער מיט יעדן מענטש גרויסע נסים, נאר זיי זענען באהאלטן און זענען אויס ווי א ירך הטבע. די פליכט פונעם מענטש איז אריינצוטראכטן אין דעם, צו זען און באמערקן די אלע נסים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים פסדר, אזוי ווי דער אייבערשטער האט געטון מיט די אידן דעמאלט אין די צייטן פון מרדכי הצדיק און אסתר המלכה.

מען טיילט פאר יעדן

חז"ל זאגן (ירושלמי מגילה פ"ק א, הלכה ד) אז אין יום טוב פורים "כל מי שהוא פושט את ידו לטול, נותנין לו" - ווער עס שטרעקט אויס א האנט צו נעמען, געבט מען אים. בפשטות מיינט דאס אז אום פורים טיילט מען צדקה פאר יעדן איינעם, מען קוקט קיינעם נישט נאך, נאר ווער עס שטרעקט אויס א האנט צו נעמען צדקה, געבט מען אים.

דאס גייט אבער אויך ארויף אויפ'ן הייליגן באשעפער. אין דעם הייליגן טאג פורים איז דא א געוואלדיגער עת רצון, און וואס א מענטש בעט ביים אייבערשטן געבט מען אים גלייך. מען קוקט נישט נאך צו זען אויב ער איז נא ווערד אז מען זאל אים העלפן אדער נישט.

אין ויקראי זוהר (פ"ב) ווערט געברענגט אז "פורים" איז אזוי ווי "יום פפורים". יום כיפור איז דאך די הייליגסטע טאג פון יאר, דער אייבערשטער איז מוחל פאר יעדן איינעם אויף אלע זיינע עבירות. און די זעלבע איז אין פורים, וואס דעמאלט איז גאר א הייליגע און געהויבענע צייט. ווען א איד האט שכל און נוצט אויס דעם טאג ווי עס דארף צו זיין, ער רעדט זיך אויס זיין גאנצע הארץ צום אייבערשטן און בעט ביים אייבערשטן אלעס וואס ער דארף, קען ער זוכה זיין צו זען גאר גרויסע ישועות גרינגערהייט.

אפילו א מענטש וואס שפירט אז ער איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, ער איז זייער שטארק אראפגעפאלן אין שווערע און ביטערע עבירות, ער פילט אז דער אייבערשטער דארף אים שוין נישט האבן; ווען עס קומט אבער דער הייליגער יום טוב פורים איז די ריכטיגע צייט פאר אים זיך צוריק צו קערן צום אייבערשטן, ווייל אין פורים קוקט מען קיינעם נישט נאך, מען קוקט נישט אויב מען איז נא ווערד אדער נישט. אפילו א מענטש וואס האט געטון די ערגסטע עבירות, קען זיך יעצט אויפהויבן און צוריק קומען צום אייבערשטן, צו בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל אים מוחל זיין אויף אלע זיינע עבירות, און אז ער זאל אים העלפן אז פון יעצט און ווייטער זאל ער שוין זיין נאר וואויל און ערליך, און דער אייבערשטער וועט אים זיכער אויפנעמען מיט ביידע הענט, ער וועט אים מוחל זיין אויף אלעס וואס ער האט געטון, און ער וועט אים ארויסהעלפן מיט אלעס וואס ער דארף.

רבי נתן האט געהאט א תלמיד מיט'ן נאמען רבי מאיר טעפליקער, ער האט געוואוינט אין די שטאט טעפליק און ער האט מקרב געווען אסאך אידן צום אייבערשטן. איינער פון זיינע תלמידים איז געווען א דארפס-איד, וואס פלעגט קומען צו אים צו הערן די עצות פון רבי'ן.

רבי מאיר פלעגט זיך פירן אז פורים פלעגט ער מאכן א גרויסע סעודה ביי זיך אינדערהיים, און צוויי אזייגער נאכמיטאג האט מען אראפגעמאכט די לאדנס, פארמאכט אלע פענסטערס, מען האט אנגעצונדן אסאך ליכט און געגעסן און זיך געפריידט און געטאנצן מיט גרויס שמחה און פרייד ביז שפעט ביינאכט.

אין יאר פורים איז דער דארפס-איד געקומען אין שטאט צו ר' מאיר אינדערהיים מיטצוהאלטן די געהויבענע סעודת פורים. אינמיטן טאנצן האט ר' מאיר באמערקט ווי אלע טאנצן און פרייען זיך און נאר דער דארפס-איד זיצט אין די זייט טרויעריג און ער האלט נישט מיט די שמחה. ר' מאיר איז צוגעגאנגען צו אים און געפרעגט: "פארוואס ביסטו אזוי טרויעריג? היינט איז דאך פורים מען דארף זיין פרייליך", האט דער דארפס-איד געענטפערט: "וואס טוט מען אבער ווען מען האט א צב' אויפן קאפ?" ווייל ער האט געהאט אסאך טעכטער חתונה צו מאכן, און די עלטסטע האט געהייסן צב'ל, און ער האט נישט געהאט קיין געלט איר חתונה צו מאכן.

האט אים ר' מאיר געזאגט: "און אז עס איז אזוי שלעכט, איז דאס די עצה? צו זיצן אין די זייט טרויעריג? דער רבי האט אונז אנדערש געלערנט, מיר האבן מקבל געווען פונעם רבי'ן אז ווען עס איז גאר שלעכט, שרייט מען

שאלות ותשובות פּרָסֶלַב פּאַרְוּאַס אַזוי אַנגעצויגן אינעם פּרייליכן פּוּרִים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,
איך האב געוואלט פּרעגן וועגן פורים, איך האב קע"ה פינף קליינע קינדער אין עס קומט מיר אן זייער שווער דאס ארומלויפן אום פורים פון איין באפע צו די אנדערע, איך טראכט אז פורים וואלט געדארפט זיין אזא פרייליכע טאג, מען זאל זיין אויף איין פלאץ, מאכן א פרייליכע סעודה, און טאנצן און זיך פרייען אויף אלע ניסים וואס דער אייבערשטער האט געטון און טוט נאכאלץ מיט אינו, אבער למעשה איז עס מיר אזא אנגעשטרענגטע טאג וואס מען דארף ארומלויפן צו אלע זיידעס און באפעס, און ביי יעדע הויז דארף מען נאכאמאל אויסטון די מאנטלען אז יעדער זאל זען ווי שייך די קינדער זענען פארשטעלט, און די קינדער אליין זענען אינגאנצן צעדרייט, און אזוי בלייבט נישט צופיל כח און מח צו זיין פרייליך.

אויסער דעם האב איך זייער שטארק חשק אנצוקומען אום פורים אנווענט אין היכל הקודש צו טאנצן און זיך פרייען מיט אנשי שלומינו, איך פרוביר זייער שטארק נישט צו טרינקען קיין סאך וויין א גאנצן טאג אז איך זאל קענען העלפן מיין ווייב און נאך קענען אנקומען אין שול, אבער נאך אזא שווערע טאג דארף איך נאך אהיימגיין העלפן מיין ווייב לייגן שלאפן די קינדער און נאכדעם פאל איך אריין אין בעט און אום שושן פורים האב איך אזוי חרטה פארוואס איך בין נישט אנגעקומען אין שול. יעדעס יאר ווען דער ראש ושיבה פארציילט די מעשה פון 'צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני', ווי אזוי דער איד איז געהאלפן געווארן ביים טאנצן מיט אנשי שלומינו ביי רבי מאיר טעפליקער ז"ל, שטערט מיר עס נאכאמאל אזוי שטארק אז איך בין נישט אנגעקומען צו זיין פורים מיט אנשי שלומינו.

מיין שאלה אין קורצן איז צוויי זאכן: איינס אז עס א שווערע טאג בכלל, און צווייטנס אז איך קום נישט אן אין שול. אפשר קען דער ראש ושיבה שרייבן עפעס חזיון און עצות אויף דעם? דער אייבערשטער זאל געבן כח פארן ראש ושיבה ווייטער אנצוגיין מיט די הייליגע ארבעט. יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת ויקהל, י"ט אדר א', שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו. אלעס ווענדט זיך ווי אזוי מען קוקט דערויף; אז מען פארשטייט וואס עלטערן זענען, מען האלט די עלטערן טייער, - איז בכלל נישט שווער צו גיין צו זיי; אדרבה, מען פריידט זיך ווען עס קומט א יום טוב וכדומה, מען ווארט אויף א געלעגנהייט ווען צו גיין צו א זיידע, א באפע - זיי מחזק זיין און נעמען ביי זיי א ברכה. ביי די מענטשן וואס ווייסן דאס חשיבות פון עלטערן - איז דאס די גרעסטע שמחה, צו קענען גיין פורים מיט די משפחה; עס איז בכלל נישט שווער אנצוטון און אויסטון די מאנטלען, ווייזן פאר יעדע זיידע און באפע די פארשטעלאכטס, עס איז א שמחה און א פרייד.

נישט אלע זענען זוכה צו קענען גיין צו עלטערן, אסאך משפחות וואלטן געוואלט גיין פורים צו זיידעס און באפעס אבער זיי האבן ליידער נישט; אז דו האסט באפעס מיט זיידעס וואו צו גיין מיט זיינע קינדער - <<<<<<

>>>>> מוהר"ש דערציילט צום אייבערשטן: 'צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני'. ר' מאיר האט אים אנגעכאפט ביים האנט און אריינגעשלעפט אין די רינג, אלע זענען שוין געווען אנגעטרונקען און פרייליך און רבי מאיר שרייט צום דארפס-איד: "הער מיך צו, זאג מיר נאך, אויב עס איז שוין גאר שלעכט, שרייט מען צום אייבערשטן: 'צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני', און דער דארפס-איד האט אים נאכגעזאגט, אזוי האט ער געזאגט אסאך מאל מיט בכיות עצומות און מיט גרויס פרייד, ביז זיי זענען שוין הייזעריג געווארן.

נאך פורים האט זיך געמאכט אז א ברסלבער איד איז דורכגעפארן דעם דארף און ער איז אריינגעשטאנען ביי דעם דארפס-איד. די עלטסטע טאכטער צב'י האט ארויסגעהאלפן אנגרייטן פאר'ן אורח עפעס צו עסן, די מיידל איז געפאלן פאר'ן אורח, און ער האט געזאגט צום דארפס-איד: "איך האב א בחור אינעם זעלבן עלטער, אפשר זאלן מיר זיך משדך זיין?" דער דארפס-איד האט אים געענטפערט אז ער איז מסכים, ער דארף אבער קודם פרגען זיין רבי'ן, ווען דער אורח האט אים געפרעגט ווער זיין רבי איז, האט ער אים געענטפערט: "רבי מאיר טעפליקער. ער האט מיר מקרב געווען צום רבי'ן" האט דער אורח געזאגט: "ער וועט זיכער מסכים זיין". זיי זענען אריבערגעפארן אויף טעפליק צו רבי מאיר, און ער האט מסכים געווען, און מען האט געשלאסן דעם שידוך בשעה טובה ומצלחה.

האט מען דעמאלט באשיינפערליך געזען ווי די תפלות וואס מען האט געבעטן דעם אייבערשטן אין פורים האט גע'פועלט' א ישועה. דערפאר דארף מען זען אויסצונוצן דעם הייליגן טאג פורים ווי עס דארף צו זיין, מען דארף אראפנעמען עטליכע מינוט אין טאג און זיך אויסבעטן ביים אייבערשטן אלעס וואס מען דארף און דאן וועט מען זען גאר גרויסע ישועות און רפואות.

משפת הדין

חז"ל זאגן (מגילה ז'): "חיב איניש לבסומי בפוראי עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי". פורים דארף מען טרונקען וויין ביז מען ווייסט שוין נישט קיין חילוק פון "ארור המן" צו "ברוך מרדכי". דאס איז אלס זכר צו די גרויסע ניסים וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט די אידן דורך וויין. פארשטייט זיך אז דאס טרינקען וויין דארף זיין מיט שכל, מען דארף געדענקן אז מען דארף נאך בענטשן ברכת המזון, דאווענען מעריב, און ליינען קריאת שמע שעל המטה. דערפאר איז גענוג ווען מען טרינקט צוויי דריי כוסות מער פון וויפיל מען איז צוגעוואוינט, ביז די קאפ הייבט זיך אן צו דרייען און מיט דעם האט מען יוצא געווען. נישט ווי די וואס טרינקן זיך אן און ווערן שיכור ווי לוט, און זיי פארפאסן בענטשן, דאווענען, און קריאת שמע; וואס האבן זיי אויפגעטון מיט דעם? אויסער דעם דארף מען וויסן אז דאס טרינקען טאר נישט צוגרענגען אז מען זאל צוליב דעם שעדיגן אדער שלאגן א צווייטן איד חס ושלום.

דער עיקר צו וואס מען דארף צוקומען איז אז מען זאל נישט וויסן קיין חילוק צווישן "ארור המן" און "ברוך מרדכי". מרדכי הצדיק איז די גרעסטע קדושה וואס עס איז נאר דא, און המן הרשע איז די גרעסטע טומאה וואס ברענגט שמוץ, וואס מען טרינקט און קשיות און אויפ'ן אייבערשטן, וואס מאכט אז מען זאל טון עבירות און זיך אפרייסן פונעם אייבערשטן חס ושלום.

פורים דארף מען צוקומען צו וויסן אז אפילו א מענטש וואס ליגט שוין טיף אינעם "ארור המן", זיין גאנצער קאפ און מח ליגט נאר אין עבירות, ער האט שוין געטון אזוי סאך עבירות אין זיין לעבן און ער איז אזוי ווייט פונעם אייבערשטן, אפילו אזא מענטש איז אויך א "ברוך מרדכי", דער אייבערשטער איז אויך מיט אים שטענדיג, דער אייבערשטער האט נישט פארגעסן פון אים קיינמאל, ער דארף נאר עפענען זיין מויל און זיך אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן, און אין יעדע סעקונדע איז ער שוין צוריק ביים אייבערשטן, און דער אייבערשטער וועט אים מוחל זיין אויף אלע זיינע עבירות. (קונטרס א פרייליכן פורים)

שמועסן און געדאנקען

רבי נתן פלעגט האבן יעדן ערב יום טוב אויפגעמישט אויף זיין טיש א גרויסן שלחן ערוף, אזוי אז אפילו ער איז פארנומען א גאנצן טאג מיט'ן צוגרייטן אויף יום טוב, זאל ער קענען אראפגינגען אפאר מינוט אין טאג, זיך אריינכאפן אין זיין צימער און לערנען אביסל.

כאטש וואס ער איז געווען פארנומען מיט די טירדות הקג, מיט'ן אנגרייטן אויף יום טוב, האט ער אבער כסדר אריינגעכאפט עטליכע מינוטן דא און דארט צו לערנען נאך א סעף און נאך א סעף אין שלחן ערוף, און אויף דעם וועג האט ער מצליח געווען לערנען אסאך אין די פארנומענע טעג פון ערב יום טוב.

ספעציעל אום פורים און אום ערב יום כיפור, וואס דעמאלט איז יעדער זייער שטארק פארנומען א גאנצן טאג, האט ער דעמאלט אויך געהאט אויפגעמישט זיין גרויסן שלחן ערוף, און ער איז יעדע פאר מינוט נאכאמאל אריין אין זיין צימער און געלערנט אביסל, און מיט דעם אופן האט ער נישט פארפעלט זיין קביעות'דיגע שיעור, און אריינגעכאפט צו לערנען אסאך הלכות.

(אמר מוהר"ש, חלק א, סימן נ"ד)

זאלקסטו גיין מיט שמחה און פרייד. אויף איז דאס א גרויסע מצוה, מחז' זיין עלטערן; עס איז פון די גרעסטע מצוות אין די תורה.

בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט זוכה זיין צו האבן א פרייליכן פורים, זאלסט קענען אויסגיין דעם טאג מיט גוטע זאכן און טון די מצוות מיט שמחה. פורים איז אזא גרויסע טאג, מען קומט צו די בחינה פון (מגילת ט:): "עד ללא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", מען ווערט געוואויר אז אלעס איז דער אייבערשטער, סיי ווען עס גייט איבער אויפן מענטש שווערע ביטערע נסיונות, בבחינת "ארור המן", און סיי ווען עס גייט אלעס גוט, בבחינת "ברוך מרדכי"; אלעס איז דער אייבערשטער, מען קומט צו די העכסטע דרגא, מען וויל גארנישט - נאר דעם אייבערשטן.

ווען א מענטש איז זיך מבטל צום אייבערשטן, ער וויל גארנישט, ער דארף גארנישט; ער ווייסט ביי זיך "איך בין גארנישט", ער דארף נאר דעם אייבערשטן, - דער מענטש איז פרייליך וואו ער געפונט זיך. מען קען שרייען (תהלים כה, ז): "צרות לכבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני", - וואו אימער מען געפונט זיך, מען דארף נישט זיין וןקא צווישן אנשי שלומינו צו קענען זיך אויסרעדן דאס הארץ צום אייבערשטן; דער רבי געבט אונז אזא שכל, א מענטש הויבט אן שפירן דעם אייבערשטן איבעראל, ער איז זיך מחז' מיט אמונה וואו ער געפונט זיך.

אנדא איז א געשמאק צו זיין מיט אנשי שלומינו אין אזא הייליגע טאג, מען טאנצט אינאיינעם, מען פריידט זיך אינאיינעם, מען וויינט אינאיינעם, מען דאנקט אינאיינעם וכד' וכד'; אבער דאס איז נאכן זיין מיט די משפחה, נאכן זיין ביי די עלטערן, עלטערן קומען פאר דעם; גיין צו עלטערן, זיי מחז' זיין - איז די העכסטע זאך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים. (עזרא אמונה ונקלה תשפ"ב)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

בחורים וועלן אי"ה משמה זיין אין אמעריקע און ארץ ישראל

אזוי ווי אלע יארן, וועלן די בחורים פון ישיבה אויך דאס יאר ארומגיין משמה זיין אין די טעג פון פורים, אין די שטיבער וואס שפירן א זכי ארויסצוהעלפן די הייליגע מוסדות פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס העלפן אויפיל אידישע קינדער איבער דער גארער וועלט.

אזוי ווי די הייליגע מוסדות שטייען יעצט אין גאר א שווערע פינאנציעלע מצב, וועט מען דאס יאר אויסברייטערן די אקטיוויטעטן אום יום טוב פורים, צו מאכן מערערע גרופעס צו קענען אנגעקומען צו אלע היימישע געגנטער, ווי די בחורים וועלן ארויפקומען און גאר פרייליך מאכן אין די שטיבער פון די נדיבים וואס העלפן ארויס די הייליגע ישיבה זיך צו קענען שטעלן אויף די פיס, און אנפילן די טיפע חובות-לעכער וואס צועפענען זיך לעצטנס מער און מער.

דאס יאר וועלן די בחורים אין די ישיבה אין ירושלים עיה"ק, אונטער די פירערשאפט פונעם חשובן מגיד שיעור מו"ה משה שמואל שטעסל שליט"א, אויך ארומגיין צו די נדיבים בעם אין ארץ ישראל.

אויב ווילט איר געבן גרעסערע סכומים פאר די הייליגע ישיבה, אדער ווייסט איר פון א שכן, קרוב, אדער גוטער פריינט וואס וואלט געהאט חשק די בחורים זאלן ארויפקומען צו אים אום יום טוב פורים, זעט צו רופן ווי פריער, ווייל מען וועט נאר קענען אנגעמען ביז ווילאנג די ליסטע ווערט פול.

אין אמעריקע רופט מו"ה שמעון פיש הי"ו אויף 917-232-9070, אדער דער חשובער מגיד שיעור מו"ה ישראל שמעון שטייבערג שליט"א אויף 347-786-4760. אין ארץ ישראל רופט אויף 0548572849.

מסיבת רענט קאמפיין געקרוינט ב"ה מיט הצלחה

דעם פארגאנגענעם דאנערשטאג נאכט זענען אנשי שלומינו זיך צוזאמגעקומען צו א הערליכע סעודת ראש חודש און מסיבת "הכרת הטוב" וואס איז אהערגעשטעלט געווארן לכבוד די אלע טייערע אינגעלייט וואס נעמען אנטויל און העלפן באצאלן די רענט פאר די בנינים פון די הייליגע מוסדות במשך די גאנצע יאר.

די "רענט קאמפיין" ווערט אנגעפירט מיט גרויס איבערגעגעבנקייט דורך מו"ה שבתי דוד מארקוס הי"ו און מו"ה אשר בער אינדארסקי הי"ו וועלכע טראגן דעם עול און העלפן באצאלן די חודשליכע רענט פאר די בניני הישיבה והמוסדות, און נאך פילע וואוילטעטיגן אקטיוויטעטן. די צוויי חשובע אינגעלייט ווערן אויפגענומען מיט גרויס ווארעמקייט יעדן חודש דורך אנשי שלומינו, וועלכע שפירן א זכי צו קענען צולייגן א פלייצע און ארויסהעלפן באצאלן די חודשליכע רענט, וואס מיט דעם נעמען זיי אראפ טייל פון די פינאנציעלן עול וואס ליגט אויפן ראש ישיבה שליט"א, אז דער ראש ישיבה שליט"א קען זיך אפגעבן מיט מער הרחבת הדעת מיט אונז, אריינצולייגן אין אונז די עצות און חיוק פון הייליגן רבי'ן, אונז מקרב זיין צום אייבערשטן און אונז שטארקן מיט תורה און תפלה און חיוק אנצוגיין אין לעבן.

דער חשובער מלמד מו"ה בערל שניטצלער שליט"א האט פאכמאניש געדינט אלס יושב ראש אנצופירן דעם מסיבה, מען האט געהערט צום ערשט א שיעור פונעם דיין שליט"א איבער הלכות מעשר כספים, די שיעור איז געווען אויף א וועג פון שאלות ותשובות, געפרעגט דורך מו"ה הענדל אינדיג שליט"א. דערנאך האט מען געהערט א געשמאקע דרשה פון מו"ה מעבי ראזענפעלד שליט"א וואס האט ווי יאר יערליך גאר שטארק מהנה געווען און באצויבערט דעם עולם מיט די דראמאטישע און פרייליכע סצענעס, און דאן האט מען געהערט דברות קודש פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס האט ארומגערעדט איבער די געוואלדיגע הכרת הטוב וואס מיר דארפן האבן צום אייבערשטן, צו די צדיקים וואס ברענגען אונז צום אייבערשטן, צו מענטשן ארום, און צו די ווייב, און שטארק מחזק געווען ווי אזוי א איד קען לעבן מיט'ן אייבערשטן און אזוי האבן א גליקליכע געשמאקע און געזונטע לעבן. מען קען הערן די דרשה אויף "קול ברסלב".

נאכן בענטשן האט מען אויסגעטיילט מתנות פאר אלע נדבנים. דער עולם האט ברוך ה' זייער הנאה געהאט פונעם הערליכן געשמאקן פראגראם.

ביהמ"ד "היכל הקודש" ברסלב

וויליאמסבורג
בנימינות ראש הישיבה שליט"א

זמנים לימי הפורים

- תפלת מנחה תענית אסתר.....7:00
- קריאת המגילה ליל פורים.....8:10
- תפלת שחרית ביום הפורים.....9:00
- קריאת המגילה.....10:00
- סעודת פורים מוצאי שב"ק.....9:30
- סעודת שושן פורים זונטאג.....6:00

א געשמאקע פארשטעלונג פאר די קינדער לכבוד שושן פורים

די זויבער שול זועט אי"ה
זיין אפן אין אלע זמנים
א פרייליכן פורים, הגבאים

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה נפתלי גאלד הי"ו בית שמש
גבאי ביהמ"ד "היכל הקודש" ברסלב בית שמש רמה ד'
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה נחמן יעקב קליין הי"ו יבנאל
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה רפאל פורסט הי"ו קרית ברסלב
אדמיניסטראטאר דמוסדותינו הקדושים
צו די אפשערן פון זיין זון נחמן נתן למזל טוב

מו"ה שמואל יעקב קאהאן הי"ו ירושלים עיה"ק
צו די אפשערן פון זיין זון יצחק יהודה למזל טוב

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידיים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר; רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

718-387-2691

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך

שמחה ומשתה יום טוב

שיעורי התחזקות, שיעורי תורה, שיעורי הלכה, מגילת אסתר, פרייליכע פורים'דיגס, זיך צוצוגרייטן צום הייליגן יום טוב פורים

קול ברסלב

212-444-9191

1, 1, 9, 5

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אמעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אמעיל breslevcenter@gmail.com